

ĐAKOVAČKO-OSJEČKA NADBISKUPIJA

Biskupsko ređenje

đakovačko-osječkoga pomoćnog biskupa

mons. Ivana Ćurića

Đakovačka katedrala – manja bazilika sv. Petra

Vazmeni ponedjeljak, 22. travnja 2019., u 16.30

ĐAKOVAČKO-OSJEČKA NADBISKUPIJA

BISKUPSKO REĐENJE
pomoćnoga đakovačko-osječkog biskupa
MONS. IVANA ČURIĆA

glavni zaređitelj:

✠ ĐURO HRANIĆ, đakovačko-osječki nadbiskup metropolit

suzaređitelji:

✠ VINKO KARD. PULJIĆ, vrhbosanski nadbiskup

✠ MARIN SRAKIĆ, đakovačko-osječki nadbiskup u miru

sa svim nazočnim biskupima,

u zajedništvu sabranih prezbitera i đakona,
redovnika i redovnica te Božjega naroda

đakovačka katedrala – manja bazilika sv. Petra

Vazmeni ponedjeljak,
22. travnja 2019., u 16.30

Mons. Ivan Ćurić

Životopis

Mons. Ivan Ćurić rođen je 1. prosinca 1964. godine od roditelja Ante i Pavke rođ. Kolak u Slavonskom Brodu, u Đakovačkoj ili Bosanskoj i Srijemskoj biskupiji, danas Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji. Nakon osnovne škole 1979. godine započinje svećeničku formaciju, najprije u Međubiskupijskom dječaćkom sjemeništu u Zagrebu, kasnije u Đakovu. Poslije vojnoga roka u Banjoj Luci ulazi 1984. godine u Bogoslovno sjemenište u Đakovu i započinje svoj filozofsko-teološki studij, koji od 1987. nastavlja na Papinskom gregorijanskom sveučilištu, kao pitomac Papinskoga njemačko-ugarskoga zavoda. U isusovačkoj crkvi Presvetoga Imena Isusova (Il Gesù) u Rimu zaređen je 11. ožujka 1989. za đakona, a za prezbitera 29. lipnja 1990. u katedrali – manjoj bazilici sv. Petra u Đakovu.

U Rimu postiže stupanj magisterija iz filozofije (1991.), s temom o filozofiji M. Heideggera. Iste godine započinje službu župnoga vikara u Osijeku (Donji grad) te postaje odgojitelj (prefekt) u Bogoslovnom sjemeništu i profesor filozofije na Visokoj bogoslovnoj školi u Đakovu (danas Katolički bogoslovni fakultet). Zbog ratnih opasnosti, sa sjemenišnom zajednicom jedno vrijeme provodi u izbjeglištvu u Gradišću (Austrija). Od 1993. nastavlja studij u Rimu kao pitomac Papinskoga hrvatskog zavoda sv. Jeronima. Poslije povratka u biskupiju vršio je sljedeće službe: vicedirektor Bogoslovnoga sjemeništa u Đako-

vu (1996. – 2007.) i predavač filozofskih kolegija na KBF-u u Đakovu (do 2012.), ujedno i liturgijske glazbe (1996. – 2002.), župnik u Brodskom Varošu (2007. – 2011.), dekan Slavonskobrodskega dekanata (2010. – 2011.), rektor Bogoslovnoga sjemeništa (2011. – 2013.).

Kroz to je vrijeme vršio i sljedeće dužnosti: voditelj Biskupijskoga tiskovnog ureda (2002. – 2007.), za trajanja Biskupijske sinode (1998. – 2003.) bio je član Pripremnoga povjerenstva i voditelj priprave 4. sinodskoga zasjedanja »Ustrojstvo biskupijske zajednice« te urednik sinodskoga biltena. Od 1998. godine urednik je »Liturgijskoga direktorija«. Pri Hrvatskoj biskupskoj konferenciji član je Vijeća za kler. Od 2011. član je Prezbiterskoga vijeća. Imenovan je kapelanom Njegove Svetosti 2012. godine. Službu generalnoga vikara Đakovačko-osječke nadbiskupije započinje 2013. godine, a od 2014. kanonik je Prvostolnoga kaptola đakovačko-osječkoga. Papa Franjo imenovao ga je 11. ožujka 2019. godine pomoćnim đakovačko-osječkim biskupom i naslovnim biskupom Tele.

»U zajedništvu Kristova poslanja«

Misli uz grb i geslo mons. Ivana Čurića

Grb novoga đakovačko-osječkoga pomoćnog biskupa, mons. Ivana Čurića, osmišljen je prema uobičajenim pravilima koja se odnose na oblikovanje biskupskoga grba, kako se to prema vjekovnoj tradiciji i danas čini diljem Katoličke Crkve. Grb je sastavljen od nekoliko temeljnih elemenata: štita, ispod kojeg je ispisano biskupovo geslo, štapa, sa završetkom u obliku križa, te šešira (*galero*) s dvanaest ukrasnih kićenki zelene boje. Elementi grba stilizirani su u djelomice jednostavnijem obliku, u duhu »plemenite jednostavnosti«, koju općenito, a osobito u liturgiji, sugerira Drugi vatikanski koncil.

Štit je ispunjen *plavom bojom*, prisutnom i u grbu Slavonije, u grbu Slavonškoga Broda, rodnoga grada novoga pomoćnog biskupa, kao i u grbovima gradova Đakova i Osijeka, sjedišta i susjedišta Đakovačko-osječke nadbiskupije. Plava boja u ikonografiji i heraldici može imati više značenja te, među ostalim, označava odanost i istinu. Upravo te dvije dimenzije prožimaju na jedinstven način biskupsku službu. Biskup je odani Kristov sluga, koji svoju službu prima ponizno, kao ničim zasluženi dar Kristova poziva. Krist je jedina čovjekova istina (usp. Iv 14,6), koju je svaki biskup pozvan na poseban način naviještati, čuvati i ljubiti »da više ne budemo nejačad kojom se valovi poi-gravaju i koje goni svaki vjeter nauka u ovom kockanju ljudskom, u lukavosti što put krči zabludi« (Ef 4,14). Plava je i boja neba i čežnje, koja – stavljena

u kršćanski kontekst – postaje bojom eshatološke nade u ispunjenje Božjega nauma spasenja za sve ljude. Snagom punine sakramenta svetoga reda, biskup je suradnik Božjega spasenjskog nauma, ostvarenoga po Kristu i razlivenoga u srcima svih ljudi u djelu Duha Svetoga. U plavoj boji možemo prepoznati i simboliku vode koja je znak životnosti i krsnoga prepорода. Svaki krštenik pozvan je Bogu »povjeriti svoj život, put vjere i svetu baštinu svoga naroda«, kako izričemo u *Molitvi krsnoga poziva*.

Plava je i marijanska boja. To je, ujedno, i prvotni razlog zašto ju nalazimo u ovom grbu. »Marijanska« boja nosi i prepoznatljivu oznaku pobožnosti hrvatskoga naroda te kraja u kojem je smještena Đakovačko-osječka nadbiskupija, 'prošarana' brojnim, većim ili manjim, marijanskim svetištima, crkvama i kapelama.

Elementi unutar štita istaknuti su *bijelom, tj. srebrnom bojom*. Prvi i najvažniji znak je *kristogram* – drevni simbol Isusa Krista, Sina Božjega, u kojem nam je darovana punina objave Boga koji je ljubav i koji ljubavlju spašava svijet. U kristogramu iščitavamo grčka slova »hi« – »X« i »ro« – »P«, početna slova Kristova imena na grčkom jeziku – »Hristos«. Oko kristograma je *kružnica* koja ukazuje na zajedništvo Crkve, otajstvenu povezanost svih udova Kristova tijela. Crkveno zajedništvo mora se temeljiti na Kristu i mora voditi jedino njemu. Samo u čvrstom zajedništvu s Kristovom Crkvom – »korabljom spasenja«, ulazimo u prostor spasa, u otajstvo života trojedinoga Boga. Po tom zajedništvu svaka služba u Crkvi, a osobito služba biskupa, poprima i svoju spasenjsku vrijednost i značenje.

Ispod kristograma nalazi se *šestokraka zvijezda*. Taj se oblik zvijezde susreće i u grbovima Slavonije te gradova Đakova i Slavonskoga Broda. U ovom biskupskom grbu zvijezda je još jedan marijanski znak koji podsjeća na Djevicu Bogorodicu, »najvjerniju odvjetnicu, zvijezdu i zoru spasenja, početak boljega svijeta« i »zvijezdu nove evangelizacije«, kako ju u novije vrijeme nazivaju pape sv. Ivan Pavao II. i Benedikt XVI. te danas papa Franjo. U životu biskupa Ivana marijanska dimenzija posebno je vezana uz njemu draga zavičajna mjesta u Slavonskom Brodu: uz kapelu Male Gospe u rodnoj Župi Krista Kralja u Brodskom Varošu, uz novu Župu Uznesenja Blažene Djevice Marije u Brodskom Vinogorju te svetište Gospe Brze Pomoći, kao i uz župnu crkvu Uznesenja Marijina u Prisoju kraj Tomislavgrada, odakle su s Buškoga jezera u Slavonski Brod preselili biskupovi roditelji.

U podnožju grba vidljive su *tri ravne crte*. One simboliziraju slavonsku ravnicu i u njoj tri rijeke – Savu, Dravu i Dunav, koje omeđuju Slavoniju, Baranju i Srijem, područje na kojem se nalazi Đakovačko-osječka nadbiskupija. Isti znak već nalazimo i u grbovima nadbiskupa mons. Đure Hranića i mons. Marina Srakića. To je ujedno i izričaj povezanosti novoga pomoćnog biskupa s baštinom biskupa u Đakovu te oslonjenosti njegove službe na službu nadbiskupa Đure, prvoga pastira mjesne Crkve.

Za svoje je geslo biskup Ivan izabrao riječi: *U zajedništvu Kristova poslanja* (*In communione Christi missionis*). Upravo je to geslo pratilo jedan od velikih događaja u povijesti Đakovačko-osječke nadbiskupije: pohod sv. Ivana Pavla II. Đakovačkoj i Srijemskoj biskupiji 7. lipnja 2003. godine. Za tu je prigodu geslo uglazbljeno i prošireno molitvenim nizom »zaziva krsnog zajedništva«. Izvorno nadahnuće gesla nalazi se, svakako, u evanđeljima, no u suvremeno doba sadržaj gesla veoma je snažno naglašen u nauku Drugoga vatikanskog koncila. To je osobito vidljivo u dogmatskoj konstituciji *Lumen gentium* koja jasno ističe da se početak otajstva Crkve očituje u Kristovu navješćanju kraljevstva Božjega, koje se, ovdje i sada, ostvaruje po zajedništvu svih članova Božjega naroda te raste prema konačnom ispunjenju svega u Bogu (usp. LG, br. 2-5).

Grb je oblikovao i nacrtao župnik Župe bl. Alojzija Stepinca u Slavonskom Brodu Tomislav Ćurić, a u Zagrebu ga je, u suradnji s dr. Antom Crnčevićem, računalno obradio Tomislav Košćak, grafički dizajner liturgijsko-pastoralnoga lista *Živo vrelo*.

Boris Vulić

»Biskup je u Crkvi i Crkva je u biskupu«

Promišljanje o biskupskoj službi u Crkvi

Po službi [sakramentu] reda, osobito biskupâ i prezbitera, postaje vidljiva nazočnost Krista kao Glave Crkve u zajednici vjernika.

Prema lijepoj izreci sv. Ignacija Antiohijskog, biskup je τύπος τοῦ Πατρός, kao živa slika Boga Oca. (Katekizam Katoličke Crkve, br. 1549.)

Bit biskupske službe

Temelj je i izvor života Crkve sâm Krist, utjelovljeni i proslavljeni Sin Božji. No on je, u skladu s Božjim naumom spasenja, izabrao i postavio apostole, s Petrom na čelu, da čine temelj njegove Crkve. Isus Krist utemeljio je Crkvu ovlastivši apostole da u njegovo ime te u snazi i sili njegova Duha Svetoga obnašaju pastirsku, učiteljsku i svećeničku službu u Crkvi i tako izgrađuju mladu Kristovu Crkvu. U tom smislu, apostoli stoje u temelju Crkve. Crkva je bila i ostaje sagrađena na »temelju apostola« (Ef 2,20).

Služba dvanaestorice Kristovih apostola jedinstvena je služba koja se prenosi i koja se nastavlja učvršćivati u biskupskoj službi. Najjednostavnije i istodobno najtočnije rečeno, biskupi su nasljednici apostola. To je najkraća definicija u teološkim knjigama i u teološkom studiju. U samo dvije riječi moguće je zgusnuti srž prve i najvažnije službe u Crkvi. Međutim, ove nam dvije riječi službu biskupa predstavljaju i kao najodgovorniju, a time i najtežu službu u Crkvi. Zato su mnogi koji su je trebali prihvatiti u sebi vodili pravi duhovni boj s vlastitom nemoći i poniznošću spram odgovornosti ove službe. Možemo reći da je ova borba važan znak prikladnosti izabranoga za biskupa, jer se već tu pokazuje kako je potrebna golema samosvijest onoga koji ima biti zaređen za biskupa o tome što je biskup za Kristovo Tijelo koje je Crkva. A u propitkivanju što je biskup za Crkvu, Drugi vatikanski koncil podsjeća da prvo mjesto među službama u Crkvi pripada biskupima, koji, po apostolskom nasljedstvu, »imaju mladice apostolskoga sjemena« te zajedno s prezbiterima i đakonima služe zajednici stojeći »mjesto Boga na čelu stada kojemu su pastiri, i to kao učitelji nauka, svećenici svetoga bogoslužja i služitelji u upravljanju«. Zato, »tko njih sluša, sluša Krista, a tko njih prezire, prezire Krista i Onoga koji je Krista poslao (usp. Lk 10,16)« (LG, br. 20).

Biskupska služba, dakle, pripada samoj biti Crkve. Biskupi i prezbiteri od početaka su kršćanstva nosivi čimbenici crkvenog života te na poseban način sudionici u Kristovoj službi naučavanja, posvećivanja i upravljanja. Kao stožerna crkvena služba u uređenju i životu Crkve ističe se na poseban način upravo služba biskupa koji se postavljaju u Crkvi da u ime samog Krista obavljaju službu naučavanja, posvećivanja i upravljanja. To znači da oni koji su primili puninu sakramenta sv. reda na stupnju biskupstva u Crkvi djeluju i jesu sakramentalni znakovi Krista, učitelja, svećenika i pastira svoga naroda. U prilog tome svjedoče snažne riječi sv. Ignacija Antiohijskoga, koji u 2. stoljeću, u svojoj Poslanici kršćanima Smirne piše: »Tamo gdje je biskup, neka se okupi zajednica, kao što je Katolička Crkva tamo gdje je Krist.« Od početka se, dakle, biskup ističe kao princip jedinstva mjesne ili partikularne crkvene zajednice, tj. kao onaj oko kojega se Crkva kao zajednica svećenika i vjernika sabire i ujedinjuje. Najvjernije uprisutnjenje toga dinamizma jest i uvijek ostaje slavlje euharistije kojom predsjedava biskup u zajedništvu sa svojim prezbiterijem i svojim vjernicima.

Biskupi u zajedništvu, i na čelu s Petrovim nasljednikom, tj. papom, čine biskupski zbor, te predstavljaju službeno crkveno učiteljstvo. Oni su, kao stalni kolegij ili zbor, nasljednici apostolskog zbora, te je svaki biskup vidljivo počelo i princip jedinstva određene mjesne ili partikularne Crkve, dok je rimski biskup, tj. papa, nasljednik svetoga Petra i kao takav trajno i vidljivo počelo te temelj jedinstva vjere i zajedništva čitave Katoličke Crkve (usp. LG, br. 18, 23). Biskupima je, kao nasljednicima apostola, povjerena briga za pojedine mjesne Crkve te, kao biskupskom kolegiju na čelu s papom, briga za Crkvu u cjelini.

Drugi vatikanski koncil obnovio je razumijevanje Crkve kao zajedništva (*communio*). Riječ je o ekleziologiji, odnosno shvaćanju Crkve bitno kao zajedništva, a koje je posve u skladu s tradicijom razumijevanja biti same Crkve. Ekleziologija zajedništva polazi upravo od cjeline Božjeg naroda u kojem unutar temeljnog jedinstva i zajedništva postoji različitost službi i darova, među kojima primat pripada biskupskoj službi. Biskup se nalazi na čelu pojedine mjesne Crkve i po njemu se raznolikost osoba i karizmi, snaga i pokreta povezuje u jedinstvo i ostaje u zajedništvu. U tom duhu razumijemo riječi sv. Ciprijana: »Biskup je u Crkvi i Crkva je u biskupu!« U obzoru ekleziologije zajedništva, dakle, biskupi su princip jedinstva u svojim mjesnim Crkvama, oblikovanim na sliku opće Crkve, te su istodobno znak i oruđe zajedništva među tim istim mjesnim Crkvama, u kojima i iz kojih postoji jedna i jedina Katolička Crkva (usp. LG, br. 23). Mjesne Crkve o kojima je ovdje riječ prije svega su (nad)biskupije. Biskupija je dio Božjega naroda koji se povjerava na pastoralnu brigu biskupu u suradnji s

prezbiterijem (usp. kan. 368-369). Ukoliko je pojedinom biskupu povjerena briga za neku biskupiju, tada se on naziva dijecezanskim biskupom, jer je na čelu određene dijeceze, odnosno biskupije. Dijecezanskom biskupu u biskupiji koja mu je povjerena pripada sva redovita, vlastita i neposredna vlast koja se traži za vršenje njegove pastoralne službe (usp. kan. 376, 381). Kad to savjetuju pastoralne potrebe (nad)biskupije, Sveti Otac može imenovati jednog ili više pomoćnih biskupa, sukladno molbi dijecezanskog biskupa. Isto tako, Sveti Otac, ako to smatra prikladnim, može postaviti i biskupa koadjutora u određenoj biskupiji (biskup s pravom nasljedstva). Zadaća je pomoćnog biskupa da pomaže dijecezanskom biskupu u cjelokupnom upravljanju biskupijom, da ga zamjenjuje kad je odsutan ili spriječen, da sudjeluje u brizi dijecezanskog biskupa, te da svoje zadaće tako obavlja da bude složan s njim djelom i mišlju (usp. kan. 403-407). Osim toga, pomoćni je biskup pozvan dijecezanskom biskupu uvijek iskazivati poštovanje i poslušnost, a dijecezanski je biskup sa svoje strane pozvan pomoćnog biskupa bratski ljubiti i poštovati (usp. CD, br. 25). Jednako tako, dijecezanski je biskup pozvan pomoćnog biskupa postaviti ujedno i za generalnog vikara, te se s njim savjetovati pri rješavanju važnijih pitanja, osobito pitanja pastoralne naravi (usp. CD, br. 26; kan. 406).

Biskupska služba: služenje u ljubavi

Kad govorimo o biti biskupske službe, valja istaknuti da svaka služba u Crkvi uvijek ima bitnu dimenziju služenja, odnosno djelovanja koje je usmjereno, ne na vlastitu korist i promociju, nego na izgradnju zajedništva Crkve te na dobro vjernika i crkvene zajednice. Biskupi, dakle, vrše službu na dobro Crkve i na spasenje naroda Božjega. Drugim riječima, biskupi, kao i prezbiteri, nisu sami sebi svrha niti smisao, nego službu vrše u Crkvi i za Crkvu, radi duhovnog i spasenjskog dobra vjernika, kako bi sve privukli Kristu (usp. Ivan Pavao II., *Pastores gregis*, br. 42).

Vršenje biskupske službe, u ovakvu svjetlu, ne može ne biti prožeto ljubavlju, poniznošću i služenjem. Prisjetimo se novozavjetnih smjernica za crkvenu, pastirsku službu: »Starješine dakle među vama opominjem, ja sustarješina, (...) pasite povjereno vam stado Božje, nadgledajte ga – ne prisilno, nego dragovoljno, po Božju; ne radi prljava dobitka, nego oduševljeno; i ne kao gospodari Baštine nego kao uzori stada« (1Pt 5,1-3). Možemo reći da se biskupski život živi istinski ako u svemu odsijeva temeljni Isusov stav, a taj je da on nije došao biti služen, već služiti u izgradnji zajednice i na spasenjsko dobro vjernika (usp. Mt 20,28). Biskup je stoga pozvan na službu služenja zajednici – i

to u očinskoj ljubavi i iz ljubavi za Crkvu i za svakog čovjeka stvorenog na sliku Božju.

Narav biskupskog autoriteta

Biskup je kao pastir zajednice nositelj duhovnog i pastoralnog autoriteta. Biblijski, teološki i pastoralno gledano, autoritet u Crkvi nije poput vladara i autoriteta ovoga svijeta koji 'vladaju' i 'gospoduju' (usp. Mt 20,25-27). Za ispravno poimanje crkvenog autoriteta potrebno je imati u vidu važnu kristološku i zajedničarsku dimenziju Crkve, tj. dimenziju temeljnog zajedništva, unutar kojeg svi u Crkvi, i vjernici i zaređeni službenici, stoje u temeljnom jedinstvu i poslušnosti evanđelju, odnosno Kristu. Unutar tog temeljnog zajedništva, nositelji biskupske službe imaju ulogu i zadaću biti u Kristovo ime pastiri narodu Božjem, čemu nužno prethodi biskupska poslušnost Kristovoj riječi i njegovu autoritetu. Biskupi su zato pozvani u svojoj pastirskoj samosvijesti uvijek nositi spomen na Krista, Dobroga Pastira, koji je došao služiti i koji je predao svoj život za svoju Crkvu te tako dovijeka posvjedočio svoju ljubav prema istoj Crkvi (usp. LG, br. 27; *Pastores gregis*, br. 43). Stoga biskupski autoritet valja shvatiti, živjeti i prihvaćati uvijek u životnom zajedništvu s Kristom i s čitavom Crkvom, te u jedinstvu vjere i ljubavi iz kojih se rađa autentično crkveno upravljanje, odnosno autentični crkveni i kršćanski autoritet.

Ispravno shvaćen autoritet biskupa, na Kristovu i evandeoskom tragu, jest autoritet koji služi i ljubi, koji mudro upravlja, jer je u dubokoj duhovnoj i molitvenoj povezanosti s vrhovnim autoritetom, Kristom. Takav biskup unutar crkvene zajednice povezuje i spaja, ujedinjuje i okuplja, dopušta različitosti, budi darove u zajednici, potiče njihov razvoj, ali očinski odlučno opominje te se bori protiv grijeha. Takav je biskup usmjeren dobru čitave povjerene mu crkvene zajednice, ima razvijen smisao za opće dobro, spreman je slušati, otvoren je dobronamjernoj i argumentiranoj kritici, njeguje povjerenje i dobar glas svojih prezbitera i vjernika, otvara nove horizonte, pomaže drugima da se razviju te da i sami djeluju i preuzimaju odgovornost u zrelosti svoje kršćanske vjere. Istinski biskupski autoritet uvijek je ponizan, svjestan vlastite ljudske ograničenosti, kao i činjenice da svoj legitimitet nema u sebi samome, već u Kristu koji ga je pozvao i postavio na čelo svoje Crkve. Nositelj biskupske službe i autoriteta stoga je uvijek svjestan da njegov autoritet potpuno ovisi o Kristu, vrhovnom Pastiru te da bez snage Kristova Duha, bez Božje milosti, ne može učiniti ništa (usp. Iv 15,5).

Obred biskupskog ređenja

Prema drugom izdanju Rimskog pontifikala, iz 1990. godine, biskupsko ređenje ima se slaviti nedjeljom ili blagdanom, u nazočnosti što većeg broja vjernika. To nije samo radi izvanjske svečanosti, nego zato što puk treba sudjelovati. Uz biskupa – glavnog zaređitelja, trebaju biti barem još druga dva biskupa – suzaređitelja. Kandidata za ređenje trebaju pratiti dva prezbitera. Dolikuje da svi biskupi i svećenici uzmu udjela u koncelecijaciji.

Himan, upiti i čitanje apostolskog naloga. Ređenje počinje poslije navještaja Evanđelja. Stojeći se pjeva himan *O dođi, Stvorče, Duše Svet* ili koji drugi prikladan himan. Jedan od svećenika u ime mjesne Crkve traži biskupsko ređenje, a glavni zaređitelj pita za apostolski nalog, koji onda bude naglas pročitao.

Nagovor. Biskupu zaređitelju stoji u obredniku na raspolaganju nagovor koji može govoriti »ovim ili sličnim riječima«. U njemu se polazi od poslanja dvanaestorice: biskupi su nasljednici apostola te u njima sâm Krist ostvaruje svoju trostruku službu prema svomu stadi. Biskup u isto vrijeme treba imati ljubavi i za druge Crkve.

Upiti i davanje obećanja. Biskup zaređitelj pita izabranika je li spreman vršiti službu na upravo izložen način, a on daje obećanja o vršenju službe do smrti, o propovijedanju evanđelja, o čuvanju poklada vjere, o poštivanju kolegijaliteta i vjernosti Petrovu nasljedniku, o očinskoj brizi za svećenike, đakone, siromahe, zabludjele, te, konačno, o spremnosti da moli za svoje stado.

Litanije svih svetih. Dok se mole litanije, izabranik je prostrt, a ostali kleče ili stoje. Biskup zaređitelj zaključuje litanije molitvom.

Polaganje ruku i posvetna molitva. Biskup zaređitelj, biskupi suzaređitelji te svi ostali biskupi šutke polažu ruke na izabranika. Zatim dva đakona drže nad ređenikovom glavom otvoreno Evanđelje (sve do konca posvetne molitve). Ovaj obred potječe iz Sirije (4. st.) i označava silazak Duha Svetoga, koji je prisutan u znaku evanđelistara. Obred ređenja donosi Hipolitovu posvetnu molitvu (3. st.), koja je u uporabi u istočnim patrijarhatima Aleksandriji i Antiohiji. Ova je molitva mnogo bogatija od prijašnje, usto njezino uvrštavanje ide i u prilog ekumenizma. Evo sadašnje molitve:

»Bože, Oče Gospodina našega Isusa Krista, Oče milosrđa i Bože svake utjehe, ti u visinama stanuješ i gledaš ponizne i poznaješ ih i prije što postanu. Svojom milosnom riječju dao si u svojoj Crkvi pravila: ti si od iskona predodredio rod pravednika počevši od Abrahama, ti si prvake i svećenike postavljao i svetišta svoga nisi ostavljao bez službe, tebi se od početka svijeta svidjelo proslavljati se u onima koje si odabrao.

A sada izlij na ovoga izabranika onu moć koja je od tebe – Duha vodstva, kojega daje ljubljenu Sinu svome Isusu Kristu, a on ga darova svetim apostolima, koji sazdaše Crkvu po pojedinim mjestima kao tvoje svetište, na slavu i neprestanu hvalu imena tvojega.

Podaj, Oče, poznavaoče srdaca, ovom svome sluzi kojega si izabrao za biskupstvo, da pase tvoje sveto stado i da besprijeckorno vrši službu vrhovnog svećeništva služeći ti danju i noću, da neprestance umilostivljuje tvoje lice i prinosi darove tvoje svete Crkve. Daj da snagom Duha ima velikosvećeničku vlast otpuštati grijehe po tvojem nalogu; da dijeli službe po tvojoj zapovijedi i razrješuje sve okove vlašću koju si dao apostolima; neka ti omili blagošću i čistim srcem, prinoseći ti miomiris, po Sinu tvome Isusu Kristu, po kojemu tebi slava i sila i čast s Duhom Svetim u svetoj Crkvi, sada i u vijeke vjekova.« (RP 36-37.)

Slijede nadopunjavajući obredi.

Pomazanje krizmenim uljem po glavi. Ovo je umetnuto u 8. st. u franačko-galskom području, a oslanja se očigledno na starozavjetnu simboliku pomazivanja kraljeva i svećenika (i proroka). Danas ono simbolizira dioništvo u Kristovu svećeništvu. Potom biskup zaređitelj kaže: »Bog koji te učinio dionikom Kristova vrhovnog svećeništva, izlio na te otajstvenu pomast i dao da donosiš rod duhovnog blagoslova.«

Predaja evanđelistara uz riječi: »Primi evanđelje i propovijedaj riječ Božju sa svom strpljivošću i poukom.«

Predaja prstena uz riječi: »Primi prsten, znak vjere: i neokrnjeno štiti Božju zaručnicu, svetu Crkvu, neustrašivom vjerom urešen.«

Predaja mitre uz riječi: »Primi mitru i neka u tebi blista sjaj svetosti te, kad se pojavi prvak pastira, mogneš primiti neuveli vijenac slave.«

Predaja pastirskog štapa uz riječi: »Primi štap, znak pastirske službe, i pazi na svekoliko stado u kojem te Duh Sveti postavi za biskupa da ravnaš Božjom Crkvom.«

Slijedi misa s prinosom darova. Nakon popričesne molitve pjeva se *Těbe, Boga, hvalimo*, a za to vrijeme novozaređeni biskup biva vođen kroz crkvu gdje narodu dijeli blagoslov. Mogu se održati i pozdravne riječi novozaređenom biskupu te kratki nagovor, odnosno riječi zahvale novoga biskupa. Na koncu biskup glavni zaređitelj podjeljuje svećani blagoslov novozaređenom biskupu i sabranome narodu.

Zvonko Pažin, Davor Vuković, Boris Vulić

MISA REĐENJA

PRIPRAVA I ZAJEDNIČKA POBOŽNOST U KATEDRALI

Oko 16 sati, dok se narod još okuplja, u katedrali započinje uvodna pobožnost i kratka priprava zajednice. Animator pobožnosti izrekne uvodni poticaj te u prikladno vrijeme ukratko protumači liturgiju ređenja.

Zajednica, naizmjenično sa zborom i solistima, pjeva dio biblijskih pohvala iz skupine tzv. Hallel-psalama (Psalmi 113-118), što ih je Izabrani narod svečano molio o velikim blagdanima.

PSALAM 113 (112)

Bogu slave i milosrđa

Hvalite, sluge Gospodnje, *

hvalite ime Gospodnje!

Blagoslovljeno ime Gospodnje *

sada i do vijeka!

Od istoka sunca do zalaska *

hvaljeno bilo ime Gospodnje!

Uzvišen je Gospodin nad sve narode, *

slava njegova nebesa nadvisuje.

Tko je kao Gospodin, Bog naš,

koji u visinama stoluje *

i gleda odozgo nebo i zemlju?

Podiže iz prašine uboga,

iz gliba vadi siromaha da ga posadi s prvacima, *

s prvacima svoga naroda.

Nerotkinji daje da u domu stanuje *

kao radosna majka djece brojne.

PSALAM 114 (113a)*Pashalna himna*

Kad izađe Izrael iz Egipta *

i kuća Jakovljeva iz naroda barbarskog,

Judeja mu posta svetište, *

a Izrael kraljevstvo njegovo.

Vidje more i uzmače, *

a Jordan ustuknu.

Bregovi skakahu poput ovnova *

i brežuljci poput jaganjaca.

Što ti je, more, da uzmičeš? *

Jordane, zašto natrag okrećeš?

Bregovi, zašto skačete poput ovnova *

i vi, brežuljci, poput jaganjaca?

Dršći, zemljo, pred licem Gospodnjim, *

pred licem Boga Jakovljeva.

On hrid pretvara u slap vođeni *

i stijenu u izvor vode.

PSALAM 118 (117,1-5)*Obred za Blagdan sjenica*

Zahvaljujte Gospodinu jer je dobar, *

jer je vječna ljubav njegova!

Neka rekne dom Izraelov: *

»Vječna je ljubav njegova!«

Neka rekne dom Aronov: *

»Vječna je ljubav njegova!«

Svi koji se Gospodina boje neka reknu: *

»Vječna je ljubav njegova!«

Iz tjeskobe Gospodina ja zazvah: *

on me usliša i oslobodi.

Ne, umrijeti neću, nego živjeti *
i kazivat ću djela Gospodnja.
Kaznom teškom kaznio me Gospodin, *
ali me smrti ne preda.
Otvorite mi širom vrata pravde: *
ući ću, Gospodinu zahvalit'!
»Ovo su vrata Gospodnja, *
na njih ulaze pravedni!«
Zahvalit ću ti što si me uslišio *
i moj postao spasitelj.

Ako je zgodno, zajednici se mogu ukratko predstaviti pjevani poklici koji traže sudjelovanje svih nazočnih.

Ministranti, odjeveni u liturgijsko ruho, te oni koji su u narodnim nošnjama, kao i sestre redovnice, smjeste se u katedrali na predviđena mjesta.

Neposredno prije početka izreknu se pojedinačni pozdravi nadbiskupima i biskupima te nazočnim predstavnicima društvenih i drugih ustanova.

UVODNI OBREDI

Kad je sve pripravljeno, zazvone katedralna zvona, a iz Nadbiskupskoga doma krene ulazni ophod prema glavnim vratima katedrale. Iza đakona koji nosi Evanđelistar, koji se rabi u misi i obredu ređenja, te drugih đakona slijede prezbiteri koncelebranti, pa izabranik *mons. Ivan Ćurić*, uz kojega su dvojica prezbitera pratitelja, *preč. Ivan Jurić* i *dr. Željko Tanjić*, zatim biskupi koncelebranti, potom biskupi suzareditelji: vrhbosanski nadbiskup metropolit *kardinal Vinko Puljić*, i đakovačko-osječki nadbiskup metropolit u miru *mons. Marin Srakić* te na kraju, s dvojicom đakona koji ga prate, glavni zareditelj, đakovačko-osječki nadbiskup metropolit *mons. Đuro Hranić*. Ulaznu procesiju prati zajedničko i naizmjenično pjevanje zbora i sabrane zajednice.

ULAZNA PJESMA

ZBOR CRKVE

1. Zbor Cr-kve sve - te Kri - sto - ve,
 ko svje-tlo za sve na - ro - de,
 dok bu - de zem - lje, vje - ko - va
 E - van - đe - lje na - vje - šću - je.

2. U krilu Crkve sveopće
 poslanje to je veliko
 i zavjet rodu stoljetnom:
 slavonskom, srijemskom, baranjskom.

3. U jedan narod skupljeni:
 puk i pastiri s biskupom,
 trag apostola slijedimo,
 za dare Spasa molimo.

4. Kad tama dušu zaslijepi,
 il bolest tijelo umori,
 tad znamen boljeg svijeta je
 otajstvo Križa pobjednog.

5. I danas sve nas sabire
 to djelo svete milosti,
 što poziv krsni obnavlja
 a vjeri snagu dariva.

6. Oživljuj, Kriste Isuse,
 po snazi Duha svojega
 riječ istine, da s nama si,
 na slavu Oca vječnoga.

NARODE BOŽJI

Ant.

Na - ro - de Bo - žji, kra - ljev - ski ro - de, po - sve - će - ni
zbo - re, po - di - gni glas! Pje - vaj Bo - gu svom!

Kad prezbiteri i biskupi dođu do oltara, iskažu mu dužno poštovanje te svi idu na mjesta koja su im određena. Za vrijeme kađenja oltara pjeva se pjesma:

GOSPODIN DANAS USKRSNU

1. Go - spo - din da - nas u - skr - snu. A -
le - lu - ja, a - le - lu - ja. Na ljud - sku sre - ću
be - skraj - nu. A - le, a - le - lu - ja.

2. On slavno svrši ljuti boj. Aleluja, aleluja.
Od grijeha spasi narod svoj. Ale, aleluja.
3. Ko janje na križ pribit bi. Aleluja, aleluja.
Na križu đavla pobijedi. Ale, aleluja.
4. Ko cio raj mu srce sja. Aleluja, aleluja.
I sve nas milo ogrijeva. Ale, aleluja.
5. Sved hvala Kristu uskrsnom. Aleluja, aleluja.
Nek ječi zemljom spasenom. Ale, aleluja.

Nakon kađenja oltara nadbiskup Hranić dođe do sjedišta te započinje slavlje znajući se znakom križa:

Nadbiskup:

U ime Oca i Sina i Duha Svetoga.

Narod se znamenjuje znakom križa te odgovori:

Amen.

Nadbiskup pozdravi zajednicu:

Mir vama!

Narod odgovori:

I s duhom tvojim.

Nadbiskup potom kratkim riječima uvede zajednicu u slavlje te pozove na priznanje grijeha i kajanje ovim ili sličnim riječima:

Braćo i sestre, priznajmo svoje grijehe
da mogremo proslaviti sveta otajstva.

Nakon kratke šutnje svi zajedno mole:

**Ispovijedam se Bogu svemogućemu
i vama, braćo, da sagriješih vrlo mnogo
mišlju, riječju, djelom i propustom:
moj grijeh, moj grijeh, moj preveliki grijeh.**

**Zato molim Blaženu Mariju vazda Djevicu,
sve anđele i svete, i vas braćo,
da se molite za me Gospodinu Bogu našem.**

Nadbiskup:

Smilovao nam se svemogući Bog,
otпустio nam grijehe naše
i privedo nas u život vječni.

Narod:

Amen.

GOSPODINE

Puk i zbor naizmjenice pjevaju poklik:

Svi

1. Go - spo - di - ne, smi - luj se. Go - spo - di -
ne, smi - luj se. Go - spo - di - ne, smi - luj se.

2. Kriste, smiluj se - Zbor

Svi

3. Go - spo - di - ne, smi - luj se. Go - spo - di - ne,
smi - luj se. Go - spo - di - ne, smi - luj se.

SLAVA

Nadbiskup zapjeva:

Slava Bogu na visini!

Zbor i narod prihvate te zapjevaju:

I na zem-lji mir lju-di-ma do-bre vo - lje. Hva-li-mo te.

Bla-go-sli-vlja-mo te. Kla-nja-mo ti se. Sla-vi-mo te.

Za-hva-lju - je-mo ti ra - di ve - li - ke sla-ve tvo - je.

Go - spo - di - ne Bo - že, Kra - lju ne - be - ski,

Bo - že O - če sve - mo - gu - ci.

Go-spo-di-ne Si-ne je-di-no-ro-đe-ni, I - su-se Kri - ste.

Go-spo-di-ne Bo-že, Ja-ganj-če Bo - žji, Si - ne O - čev.

Ko - ji o - du - zi-maš grije-he svije - ta, smi-luj nam se.

Ko - ji o - du - zi-maš grije-he svije - ta, pri-mi na-šu mo-li-tvu.

Ko - ji sje - diš s de-sne O - cu, smi-luj nam se.

Jer ti si je - di - ni svet. Ti si je - di - ni Go-spo - din.

Ti si je - di - ni sve - vi - šnji, I - su - se Kri - ste.

Sa Sve-tim Du-hom u sla - vi Bo-ga O - ca. A - men.

ZBORNA

Nadbiskup:

Pomolimo se.

Svi zajedno neko vrijeme mole u šutnji.

Nadbiskup:

Bože, ti iz godine u godinu
krštenjem daruješ svojoj Crkvi
nove sinove i kćeri.
Daj da kršćani ostanu vjerni otajstvu
što su ga s vjerom primili.
Po Gospodinu našem, Isusu Kristu, Sinu tvome,
koji s tobom živi i kraljuje
u jedinstvu Duha Svetoga Bog
po sve vijeke vjekova.

Narod odgovori:

Amen.

LITURGIJA RIJEČI

PRVO ČITANJE

Dj 2,14.22-32

Bog uskrisi Isusa! Svi smo mi tomu svjedoci.

Čitanje Djela apostolskih

Na dan Pedesetnice ustade Petar zajedno s jedanaesticom, podiže glas i prozbori:

»Židovi i svi što boravite u Jeruzalemu, ovo znajte i riječi mi poslušajte: Isusa Nazarećanina, čovjeka kojega Bog pred vama potvrdi silnim djelima, čudesima i znamenjima koja, kao što znate, po njemu učini među vama – njega, predana po odlučenu naumu i promislu Božjem, po rukama bezakonika razapeste i pogubiste. Ali Bog ga uskrisi oslobodivši ga grozote smrti jer ne bijaše moguće da ona njime ovlada.

David doista za nj kaže:

‘Gospodin mi je svagda pred očima

jer mi je zdesna da ne posrnem.

Stog mi se raduje srce i kliče jezik,

pa i tijelo mi spokojno počiva.

Jer mi nećeš ostaviti dušu u Podzemlju

ni dati da Pravednik tvoj truleži ugleda.

Pokazat ćeš mi stazu života,

ispunit me radošću lica svoga.’

Braćo, dopustite da vam otvoreno kažem: praotac je David umro, pokopan je i eno mu među nama groba sve do današnjeg dana. Ali kako je bio prorok i znao da mu se zakletvom zakle Bog plod utrobe njegove posaditi na prijestolje njegovo, unaprijed je vidio i navijestio uskrsnuće Kristovo: ‘Nije ostavljen u Podzemlju niti mu tijelo truleži ugleda.’

Toga Isusa uskrisi Bog! Svi smo mi tomu svjedoci.«

Riječ Gospodnja.

Svi uskliknu:

Bogu hvala.

OTPJEVNI PSALAM

Ps 66,1-3a.4-7a

Solist zapjeva, a svi ponove antifonu:

KLIČI BOGU, ZEMLJO SVA

Ant.

Kli-či Bo-gu, zem-ljo sva! A-le-lu - ja, a-le-lu - ja.

Kliči Bogu, zemljo sva,
opjevaj slavu imena njegova,*
podaj mu hvalu dostojnu.
Recite Bogu: »Kako su potresna djela tvoja!«
Zbog velike sile tvoje dušmani ti laskaju.

Sva zemlja nek ti se klanja i nek ti pjeva,*
neka pjeva tvom imenu!«
Dodite i gledajte djela Božja:*
čuda učini među sinovima ljudskim.

On pretvori more u zemlju suhu,*
te rijeku pregaziše.
Stog se njemu radujmo!*

Dovijeka vlada jakošću svojom.

DRUGO ČITANJE

Rim 12,4-12

Ponizna ljubav u zajednici

Čitanje Poslanice svetoga Pavla apostola Rimljanima

Braćo!

Kao što u jednom tijelu imamo mnogo udova,
a nemaju svi isto djelovanje,
tako smo i mi, mnogi, jedno tijelo u Kristu,
a pojedinci udovi jedan drugomu.
Dare pak imamo različite po milosti koja nam je dana:
je li to prorokovanje – neka je primjereno vjeri;
je li služenje – neka je u služenju;
je li poučavanje – u poučavanju;
je li hrabrenje – u hrabrenju;
tko dijeli, neka je darežljiv;
tko je predstojnik – revan;
tko iskazuje milosrđe – radostan!
Ljubav nehinjena! Zazirite oda zla, prijanjajte uz dobro!
Srdačno se ljubite pravim bratoljubljem!
Pretječite jedni druge poštovanjem!
U revnosti budite hitri, u duhu gorljivi,
Gospodinu služite!
U nadi budite radosni, u nevolji strpljivi,
u molitvi postojani!

Riječ Gospodnja.

Svi uskliknu:

Bogu hvala.

ALELUJA

Ovo je dan što ga učini Gospodin:
kličimo i radujemo se njemu!

EVANĐELJE

Mt 28,8-15

Idite javite mojoj braći da pođu u Galileju. Ondje će me vidjeti.

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju

U ono vrijeme: Žene otiđoše žurno s groba te sa strahom i velikom radošću otrčase javiti njegovim učenicima. Kad eto im Isusa u susret! Reče im: »Zdravo!« One polete k njemu, obujme mu noge i ničice mu se poklone. Tada im Isus reče: »Ne bojte se! Idite, javite mojoj braći da pođu u Galileju! Ondje će me vidjeti!«

Dok su one odlazile, gle, neki od straže dođoše u grad i javiše glavari-ma svećeničkim sve što se dogodilo. Oni se sabraše sa starješinama na vijećanje, uzeše mnogo novaca i dadoše vojnicima govoreći: »Recite: 'Noću, dok smo mi spavali, dođoše njegovi učenici i ukradoše ga.' Ako to dočuje upravitelj, mi ćemo ga uvjeriti i sve učiniti da vi budete bez brige.« Oni uzeše novac i učiniše kako bijahu poučeni. I razglasilo se to među Židovima – sve do danas.

Riječ Gospodnja.

Svi uskliknu:

Slava tebi, Kriste!

Nakon poklika *Slava tebi Kriste!* svi zajedno ponove poklik *Aleluja!*

Navijestivši evanđelje, đakon odnese Evanđelistar predsjedatelju na poljubac, a zatim ga ponovno s poštovanjem položi na oltar, gdje ostane sve dok u liturgiji ređenja ne bude položen ređeniku na glavu.

LITURGIJA REĐENJA

Nakon navještaja Evandjelja svi ostanu stojeći te, naizmjenice sa zborom, pjesmom zazivaju snagu Duha Svetoga:

O DODI STVORČE, DUŠE SVET

Svi

2. Ti na - zi - vaš se Tje - ši - telj, bla - go - dat Bo - ga sve - vi - šnjeg,
 4. Za - pa - li svje - tlo u sr - cu, za - da - hni du - šu lju - bav - lju,
 6. Daj O - ca da u - po - zna - mo i Kri - sta Si - na nje - go - va

stu - de - nac ži - vi, lju - bav, plam' i po - ma - za - nje du - hov - no.
 u ne - mo - ći - ma tje - le - snim pot - kre - pluj nas bez pre - stan - ka.
 i u te Du - ha nji - ho - va da vje - ru - je - mo sve - u - dilj.

A - men.

PREDSTAVLJANJE IZABRANIKA

Nakon toga glavni zaređitelj i biskupi suzaređitelji, s mitrom na glavi, pođu k sjedalima pripravljenima za ređenje te sjednu. Prezbiteri pratitelji doprate izabranika pred sjedalo glavnoga zaređitelja, kojemu on iskaže poštovanje. Jedan od prezbitera pratitelja obrati se glavnom zaređitelju ovim riječima:

Prečasni Oče, sveta Majka Crkva katolička ište
 da prezbitera Ivana zaređiš za odgovornu službu biskupstva.

Biskup glavni zaređitelj upita:

Imate li apostolski nalog?

Prezbiter-pratitelj odgovori:

Imamo.

Biskup glavni zaređitelj:

Neka se čita.

Svi sjednu. Čita se apostolski nalog, nakon čega svi daju pristanak na izbor biskupa riječima:

Bogu hvala.

HOMILIJA

Prezbiteri-pratitelji vrate se s izabranikom na svoje mjesto, a biskup glavni zaređitelj drži homiliju u kojoj, polazeći od teksta biblijskih čitanja koja su naviještena u liturgiji riječi, govori kleru, narodu i izabraniku o biskupskoj službi.

OBEĆANJE IZABRANIKA

Poslije homilije svi ostanu sjediti. Izabranik u pratnji prezbitera pratitelja pristupi pred glavnoga zaređitelja. Pratitelji se vrate na svoja mjesta, a biskup glavni zaređitelj pita izabranika ovim riječima:

**Drevna uredba svetih otaca nalaže
da onaj koji ima biti zaređen za biskupa
bude pitan pred narodom
o nakani čuvanja vjere i vršenja službe.
Hoćeš li, dakle, predragi brate,
milošću Duha Svetoga,
sve do smrti vršiti službu
što nam je od apostola povjerena
i što ćemo je sada polaganjem ruku i tebi predati?**

Izabranik:

Hoću.

Biskup glavni zaređitelj:

**Hoćeš li vjerno i ustrajno propovijedati
Kristovo evanđelje?**

Izabranik:

Hoću.

Biskup glavni zareditelj:

**Hoćeš li poklad vjere,
što je po predaji još od apostola
uvijek i svugdje sačuvan u Crkvi,
čuvati čistim i cjelovitim?**

Izabranik:

Hoću.

Biskup glavni zareditelj:

**Hoćeš li Kristovo Tijelo, njegovu Crkvu,
graditi i trajno ostati u njegovu jedinstvu
sa zborom biskupa,
pod vlašću nasljednika blaženoga Petra apostola?**

Izabranik:

Hoću.

Biskup glavni zareditelj:

**Hoćeš li vjerno iskazivati posluš
nasljedniku blaženoga Petra apostola?**

Izabranik:

Hoću.

Biskup glavni zareditelj:

**Hoćeš li se kao dobar otac
brinuti za sveti Božji narod,
zajedno sa svojim suradnicima u službi
prezbiterima i đakonima,
i upravljati ga na put spasenja?**

Izabranik:

Hoću.

Biskup glavni zareditelj:

**Hoćeš li, radi imena Gospodinova,
biti ljubazan i milosrdan
prema siromasima i tuđincima
i prema svima koji oskudijevaju?**

Izabranik:

Hoću.

Biskup glavni zareditelj:

**Hoćeš li kao dobar pastir tražiti zalutale ovce
i ponovno ih dovoditi Gospodnjem ovčinjaku?**

Izabranik:

Hoću.

Biskup glavni zareditelj:

**Hoćeš li se moliti bez prestanka
svemogućemu Bogu za sveti narod
i besprijekorno obavljati službu
vrhovnog svećeništva?**

Izabranik:

Hoću, s Božjom pomoću.

Biskup glavni zareditelj:

**Bog, koji je u tebi započeo dobro djelo,
neka ga i dovrši.**

LITANIJSKA PROŠNJA

Zatim svi ustanu, a biskupi odlože mitru. Biskup glavni zareditelj stojeći, sklopljenih ruku, okrenut prema narodu poziva na molitvu:

**Pomolimo se, predragi,
da svemogući i milosrdni Bog
izdašno izlije svoju milost na ovog izabranika,
na dobrobit Crkve.**

Izabranik se prostre na tlo, a svi ostali, poštujući osobitost vazmenoga vremena, ostanu na nogama. Slijede litanjske prošnje pjevane po 'slavonskom' napjevu:

Gospodine, smiluj se!
Kriste, smiluj se!
Gospodine, smiluj se!

Gospodine, smiluj se!
Kriste, smiluj se!
Gospodine, smiluj se!

Sveta Marijo, majko Božja,
Sveti Mihovile,
Sveti Božji anđeli,
Sveti Ilija,
Sveti Ivane Krstitelju,
Sveti Josipe,

moli za nas!
moli za nas!
molite za nas!
moli za nas!
moli za nas!
moli za nas!

Sveti Petre i Pavle,
Sveti Andrija,
Sveti Jakove,
Sveti Ivane,
Sveti Toma,
Sveti Jakove,
Sveti Filipe,
Sveti Bartolomeju,
Sveti Mateju,
Sveti Šimune,
Sveti Tadeju,
Sveti Matija,

molite za nas!
moli za nas!
moli za nas!
moli za nas!
moli za nas!
moli za nas!
moli za nas!
moli za nas!
moli za nas!
moli za nas!
moli za nas!

Sveta Marijo Magdaleno,
Sveti Stjepane,
Sveti Lovro,
Sveti Dimitrije,
Sveti Ireneju,
Sveti Euzebije i Polione,
Svi sveti mučenici strijemski i panonski,

moli za nas!
moli za nas!
moli za nas!
moli za nas!
moli za nas!
molite za nas!
molite za nas!

Sveti Ambrozije,
Sveti Augustine,

moli za nas!
moli za nas!

Sveti Benedikte,
 Sveti Ćirile i Metode,
 Sveti Franjo i Dominiče,
 Sveti Antune Padovanski,
 Sveti Toma Akvinski,
 Sveti Ignacije,
 Sveti Ivane Marija Vianneyju,
 Sveti Ivane Nepomuče,
 Sveti Roče,
 Sveta Terezijo od Isusa,
 Sveti Nikola Taveliću,
 Sveti Marko Križevčanine,
 Sveti Leopolde Bogdane Mandiću,
 Sveti Ivane Pavle Drugi,
 Blažena Salomejo,
 Blaženi Ivane Merče,
 Blaženi Alojzije Stepinče,
 Blažene Drinske mučenice,
 Blaženi Miroslave Bulešiću,
 Svi sveci i blaženici hrvatskoga naroda,
 Svi sveci i svetice Božje,

Od svakoga zla
 Od svakoga grijeha
 Od smrti vječne
 Po utjelovljenju svojem
 Po smrti i uskrsnuću svojem
 Po izlijevanju Duha Svetoga

Grešnici,
 Da se dostojiš svoju svetu Crkvu
 voditi i čuvati,
 Da se dostojiš rimskoga biskupa
 i sve crkvene redove u svetoj vjeri sačuvati,
 Da se dostojiš ovog izabranika blagosloviti,

moli za nas!
 molite za nas!
 molite za nas!
 moli za nas!
 moli za nas!
 moli za nas!
 moli za nas!
 moli za nas!
 moli za nas!
 moli za nas!
 moli za nas!
 moli za nas!
 moli za nas!
 moli za nas!
 molite za nas!
 moli za nas!
 molite za nas!
 molite za nas!

oslobodi nas, Gospodine!
 oslobodi nas, Gospodine!
 oslobodi nas, Gospodine!
 oslobodi nas, Gospodine!
 oslobodi nas, Gospodine!
 oslobodi nas, Gospodine!
 oslobodi nas, Gospodine!

tebe molimo, usliši nas!

tebe molimo, usliši nas!

tebe molimo, usliši nas!
 tebe molimo, usliši nas!

Da se dostojiš ovog izabranika
blagosloviti i posvetiti,
Da se dostojiš ovog izabranika
blagosloviti, posvetiti i zarediti,

tebe molimo, usliši nas!

tebe molimo, usliši nas!

Da se dostojiš svim narodima
mir i pravu slogu darovati,
Da se dostojiš svim patnicima
svoje milosrđe udijeliti,
Da se dostojiš nas same u tvojoj svetoj
službi potkrijepiti i sačuvati,

tebe molimo, usliši nas!

tebe molimo, usliši nas!

tebe molimo, usliši nas!

Isuse, Sine Boga živoga,
Kriste, čuj nas!
Kriste, usliši nas!

tebe molimo, usliši nas!
Kriste, čuj nas!
Kriste, usliši nas!

Kad završi pjevanje litanija, glavni zareditelj ustane te stojeći, raširenih ruku, govori:

**Milostiv budi, Gospodine, našim prošnjama:
izlij na ovoga svoga slugu
s puninom svećeničke milosti
silu svoga blagoslova.
Po Kristu, Gospodinu našem.**

Svi:

Amen.

POLAGANJE RUKU I MOLITVA REĐENJA

Izabranik ustane, pristupi biskupu glavnomu zareditelju, koji s mitrom stoji pred sjedalom, i pred njim klekne.

Biskup glavni zareditelj polaže ruke izabraniku na glavu, ništa ne govoreći. Zatim to učine i svi drugi biskupi, pristupajući jedan za drugim. Poslije polaganja ruku biskupi ostanu oko glavnoga zareditelja do svršetka molitve ređenja, ali tako da vjernici mogu dobro pratiti sveti čin.

Zatim biskup glavni zareditelj uzima Evandelistar od jednog đakona i položi ga otvorena izabraniku na glavu; dvojica đakona, stojeći izabraniku koji kleči zdesna i slijeva, drže Evandelistar nad njegovom glavom sve dok ne završi molitva ređenja.

Biskup glavni zareditelj, skinuvši mitru, a uza nj su i drugi biskupi, isto tako bez mitre, raširenih ruku govori molitvu ređenja:

Bože, Oče Gospodina našega Isusa Krista,
Oče milosrđa i Bože svake utjehe,
ti u visinama stanuješ i gledaš ponizne
i poznaješ ih i prije nego što postanu.
Svojom milosnom riječju dao si u svojoj Crkvi pravila:
ti si od iskona predodredio
rod pravednika počevši od Abrahama,
ti si prvake i svećenike postavljao
i svetišta svoga nisi ostavljao bez službe,
tebi se od početka svijeta svidjelo
proslavljati se u onima koje si odabrao.

Sljedeći dio molitve izgovaraju, sklopljenih ruku, svi biskupi zareditelji, ali tihim glasom da se jasno čuje glas biskupa glavnoga zareditelja:

Asada izlij na ovoga izabranika
onu moć koja je od tebe – Duha vodstva,
kojega dade ljubljenomu Sinu svome Isusu Kristu,
a on ga darova svetim apostolima,
koji sazdaše Crkvu po pojedinim mjestima
kao tvoje svetište,
na slavu i neprestanu hvalu imena tvogega.

Nastavlja sâm biskup glavni zareditelj:

Podaj, Oče, poznavaoče srdaca,
ovom svome služi
kojega si izabrao za biskupstvo,
da pase tvoje sveto stado

**i da besprijeckorno vrši službu vrhovnog svećeništva
služeći ti danju i noću,
da neprestance umilostivljuje tvoje lice
i prinosi darove tvoje svete Crkve.**

**Daj da snagom Duha ima velikosvećeničku vlast
otpuštati grijehe po tvomem nalogu;
da dijeli službe po tvojoj zapovijedi
i razrješuje sve okove vlašću koju si dao apostolima;
neka ti omili blagošću i čistim srcem,
prinoseći ti miomiris,
po Sinu tvome Isusu Kristu,
po kojemu tebi slava i sila i čast,
s Duhom Svetim u svetoj Crkvi,
i sada i u vijeke vjekova.**

Svi:

Amen.

Kad se završi molitva ređenja, svi sjednu. Biskupi suslavitelji vrte se na svoja mjesta. Đakoni uklone Evanđelistar što su ga držali nad glavom zaređenoga, a jedan od đakona, ostajući postrance, drži Evanđelistar sve dok ne bude predan zaređenomu. Glavni zaređitelj i ostali biskupi stave mitru.

MAZANJE GLAVE I PREDAJA EVANĐELISTARA I ZNAMENJA

Glavni zaređitelj uzme platneni gremijal, primi od đakona posudu sa svetom krizmom te maže glavu zaređenomu koji pred njim kleči, govoreći:

**Bog, koji te učini dionikom
Kristova vrhovnog svećeništva,
izlio na te otajstvenu pomast
i dao da donosiš rod duhovnog blagoslova.**

Zatim biskup glavni zaređitelj opere ruke. Potom uzima od đakona Evandelistar i predaje ga zaređenomu govoreći:

**Primi evanđelje
i propovijedaj riječ Božju
sa svom strpljivošću i poukom.**

Poslije toga đakon ponovno uzme Evandelistar i odloži ga na oltar. Glavni zaređitelj stavi zaređenomu prsten na prstenjak desne ruke govoreći:

**Primi prsten, znak vjere:
i neokrnjeno štiti Božju zaručnicu, svetu Crkvu,
neustrašivom vjerom urešen.**

Zatim biskup glavni zaređitelj stavlja zaređenomu mitru na glavu govoreći:

**Primi mitru i neka u tebi blista sjaj svetosti
te, kad se pojavi prvak pastirā,
mogneš primiti neuveli vijenac slave.**

Najzad predaje zaređenomu pastirski štap govoreći:

**Primi štap, znak pastirske službe,
i pazi na svekoliko stado
u kojem te Duh Sveti postavi za biskupa
da ravnaš Božjom Crkvom.**

Svi ustanu. Glavni zaređitelj pozove novozaređenoga biskupa da zauzme prvo mjesto među biskupima suslaviteljima. Novozaređeni, odloživši štap, prima cjelov mira od glavnoga zaređitelja i od svih drugih biskupa.

Za to vrijeme zbor i narod zapjevaju 'zazive krsnog zajedništva' s riječima gesla novozaređenoga biskupa Ivana.

U ZAJEDNIŠTVU KRISTOVA POSLANJA

Pripjev

U za - jed - ni - štvu Kri - sto - va po -
sla - nja, a - le - lu - ja!

ISPOVIJED VJERE

Predsjedatelj sa sjedišta pozove:

Isповједимо своју вјеру, како су нам је предали свети oci:

Te započne Nicejsko-carigradski simbol vjere:

Vjerujem u jednoga Boga.

Svi prihvate govoreći:

Oca svemogućega, stvoritelja neba i zemlje,
svega vidljivoga i nevidljivoga.

I u jednoga Gospodina Isusa Krista,
jedinorođenoga Sina Božjega.

Rodenog od Oca prije svih vjekova.

Boga od Boga, svjetlo od svjetla,

pravoga Boga od pravoga Boga.

Rodena, ne stvorena, istobitna s Ocem,

po kome je sve stvoreno.

Koji je radi nas ljudi i radi našega spasenja
sišao s nebesa.

Svi se naklone izgovarajući riječi:

*I utjelovio se po Duhu Svetom
od Marije Djevice: i postao čovjekom.*

Raspet također za nas:
pod Poncijem Pilatom mučen i pokopan.
I uskrsnuo treći dan, po Svetom pismu.
I uzašao na nebo: sjedi s desne Ocu.
I opet će doći u slavi suditi žive i mrtve,
i njegovu kraljevstvu neće biti kraja.
I u Duha Svetoga, Gospodina i životvorca;
koji izlazi od Oca i Sina.
Koji se s Ocem i Sinom skupa časti i zajedno slavi;
koji je govorio po prorocima.
I u jednu svetu katoličku i apostolsku Crkvu.
Ispovijedam jedno krštenje za oproštenje grijeha.
I iščekujem uskrsnuće mrtvih.
I život budućega vijeka.
Amen.

EUHARISTIJSKA LITURGIJA

PRIPRAVA DAROVA

Svi sjednu, a đakoni i poslužitelji započnu pripravu oltara i darova. Dok je predsjedatelj na sjedištu, neki od vjernika donose mu darove za euharistijsku žrtvu i za potrebite, pridružujući im, u prigodi današnjega slavlja, i nekoliko tzv. znakovitih darova. Čim predsjedatelj pristupi oltaru, svi, predvođeni zborom, zapjevaju:

POBJEDNI DAN SLAVIMO

1. Po - bje-dni dan sla - vi - mo u - skr-snu - ća

Go - spod- njeg: sve - mir sav je ob - nov - ljen,

čo - vje- čan - stvo spa - še - no. 1.-5. Sla - va te - bi,

Kri - ste Bo - že, a - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

2. Isukrste uskrsli, borbom svojom križevnom
đavla si nadvladao, silu smrti slomio.
3. Žrtvovani Jaganjče, na tvom tijelu besmrtnom
svete rane blistaju, znaci tvoje ljubavi.
4. Kriste, novi Adame, uskrsnika Prvijenče:
vazmenim otajstvima Crkvu svoju obnavljaj.
5. Ti, naš dobri Pastiru, stado svoje okupljaj:
vodi svoje vjernike slavi vječnog Uskrsa.

Okadivši oltar i opravši ruke, predsjedatelj pozove zajednicu na molitvu ovim riječima:

Molite, braćo i sestre, da moja i vaša žrtva
bude ugodna Bogu Ocu svemogućemu.

Narod ustane i odgovori:

**Primio Gospodin žrtvu iz tvojih ruku
na hvalu i slavu svojega imena
i na korist nama
i čitavoj svojoj svetoj Crkvi.**

Zatim nadbiskup raširenih ruku izgovara Molitvu nad darovima:

Molimo te, Gospodine,
primi milostivo darove svoga naroda.
Ti si nas obnovio vjerom i krštenjem:
daj da postignemo vječno blaženstvo
Po Kristu, Gospodinu našem.

Narod usklikne:

Amen.

Nakon Molitve nad prinosima biskupi suslavitelji rasporede se oko oltara. Nadbiskupu Hraniću, koji predsjedava slavljem, prvi zdesna stoji novozaređeni biskup Ivan.

EUHARISTIJSKA MOLITVA

Nadbiskup:

Gospodin s vama!

Narod:

I s duhom tvojim.

Nadbiskup:

Gore srca!

Narod:

Imamo kod Gospodina.

Nadbiskup:

Hvalu dajmo Gospodinu Bogu našem.

Narod:

Dostojno je i pravedno.

Uistinu je dostojno i pravedno,
pravo i spasonosno,
da tebe, Gospodine, u svako doba,
a osobito danas, svečanije slavimo,
kad je Krist žrtvovan, naš vazmeni Jaganjac.

On je, naime, pravi Jaganjac,
koji oduze grijehe svijeta.
Svojom smrću on je uništio našu smrt
i svojim uskrsnućem obnovio naš život.

Stoga sav svijet na krugu zemaljskom
klikće zanosnom vazmenom radošću,
a i višnje sile i s njima anđeoske vlasti
zajedno pjevaju pjesmu tvoje slave
govoreći bez prestanka.

Zbor

Zbor

Raširenih ruku, predsjedatelj nastavi:

U istinu svet si, Gospodine,
i pravo je da te sve stvorenje tvoje slavi,
jer po svome Sinu,
Gospodinu našem Isusu Kristu,
djelotvornom snagom Duha Svetoga
svemu daješ život, sve posvećuješ
i neprestano okupljaš svoj narod
da od istoka suncanog do zapada
prinosi čistu žrtvu imenu tvome.

Sklopi ruke i, držeći ih ispružene nad darovima, govori, a zajedno s njim, tišim glasom, i svi suslavitelji:

Stoga te smjerno molimo, Gospodine,
udostoj se tim istim Duhom
posvetiti ove darove,
koje ti donosimo za žrtveni prinos,
da postanu Tijelo i ✠ Krv
tvoga Sina, Gospodina našega Isusa Krista,
koji nam je povjerio slaviti ova otajstva.
One noći kad je bio predan,
on uze kruh,
tebi zahvali, tebe blagoslovi,
razlomi kruh i dade ga učenicima svojim govoreći:
UZMITE I JEDITE OD OVOGA SVI:
OVO JE MOJE TIJELO
KOJE ĆE SE ZA VAS PREDATI.

Pokaže posvećenu hostiju narodu, spusti je na pliticu i, pokleknuvši, pokloni se.
Zatim nastavi:

Isto tako, pošto večeraše,
uze kalež,
tebi zahvali, tebe blagoslovi
i dade učenicima svojim govoreći:
UZMITE I PIJTE IZ NJEGA SVI:
OVO JE KALEŽ MOJE KRVI
NOVOGA I VJEČNOGA SAVEZA
KOJA ĆE SE PROLITI ZA VAS I ZA SVE LJUDE
NA OTPUŠTENJE GRIJEHA.
OVO ČINITE MENI NA SPOMEN.

Pokaže kalež narodu, stavi ga na tjelesnik i, pokleknuvši, pokloni se. Zatim kaže:

Tajna vjere.

A narod nastavi poklikom:

**Tvoju smrt, Gospodine, naviještamo,
tvoje uskrsnuće slavimo,
tvoj slavni dolazak iščekujemo.**

Predsjedatelj i suslavitelji (koncelebranti):

Zato, Gospodine, slavimo spomen
spasonosne muke Sina tvoga,
veličanstvenog uskrsnuća
i uzašašća u nebesku slavu,
te iščekujući njegov drugi dolazak
zahvalno ti prinosimo
ovu žrtvu, živu i svetu.

Pogledaj, Gospodine, prinos Crkve svoje,
onu istu žrtvu
po kojoj si nam darovao pomirenje:
okrijepi nas Tijelom i Krvlju Sina svoga,
ispuni njegovim Svetim Duhom
te u Kristu budemo jedno tijelo i jedan duh.

Prvi koncelebrant, novozaređeni biskup Ivan:

Učinio nas Duh Sveti vječnim darom za tebe
da zadobijemo baštinu s tvojim odabranicima:
s blaženom Djevicom Bogorodicom Marijom,
s blaženim Josipom njezinim zaručnikom,
s blaženim apostolima tvojim i slavnim mučenicima,
sa sv. Ilijom i sv. Ćirilom i Metodom,
s bl. Alojzijem Stepincem i sa svima svetima.
Uzdamo se da će nam njihov zagovor
kod tebe uvijek pomagati.

Drugi koncelebrant:

Molimo te, Gospodine,
da ova žrtva našega pomirenja
bude za mir i na spasenje svega svijeta.
Crkvu svoju na putu zemaljskom
utvrđuj u vjeri i ljubavi
sa slugom svojim papom našim *Franjom*
i biskupom našim *Đurom*,
i slugom svojim *Ivanom*
koji je danas zaređen za pastira Crkve,
sa zborom biskupa, sveukupnim klerom
i narodom što si ga sebi stekao.

Treći koncelebrant:

Usliši molbe ove svoje zajednice
koja, tvojom milošću, ovdje pred tobom stoji.
Sve sinove i kćeri svoje širom svijeta
ti, blagi Oče, milostivo k sebi privedi.

Četvrti koncelebrant:

Našu pokojnu braću i sestre
i sve koji u tvojoj ljubavi prijedoh s ovoga svijeta
dobrostitvo primi u svoje kraljevstvo,
gdje se i mi nadamo zajedno s njima
vječno uživati u tvojoj slavi,
po Kristu, našem Gospodinu,
po kojemu sva dobra svijetu daješ.

Predsjedatelj uzme pliticu s hostijom, a đakon kalež, te zajedno sa svim koncelebrantima zapjeva:

PO KRISTU, I S KRISTOM, I U KRISTU,
TEBI BOGU, OCU SVEMOGUĆEMU,
U JEDINSTVU DUHA SVETOGA,
SVAKA ČAST I SLAVA
U SVE VIJEKE VJEKOVA.

Narod, zajedno sa zborom, svečanim usklikom odgovori:

OBREDI PRIČESTI

Odloživši kalež i pliticu, nadbiskup sklopljenih ruku govori ovim ili drugim prikladnim riječima:

Spasonosnim zapovijedima potaknuti
i božanskim naukom poučeni
usuđujemo se govoriti:

Raširi ruke i zajedno s narodom pjeva:

Oće naš, koji jesi na nebesima,
sveti se ime tvoje,
dodi kraljevstvo tvoje,
budi volja tvoja, kako na nebu tako i na zemlji.
Kruh naš svagdanji daj nam danas
i otpusti nam duge naše
kako i mi otpuštamo dužnicima našim
i ne uvedi nas u napast,
nego izbavi nas od zla.

Nadbiskup nastavi sâm raširenih ruku:

Izbavi nas, molimo, Gospodine, od svih zala,
daj milostivo mir u naše dane,
da s pomoću tvoga milosrđa
budemo svagda i slobodni od grijeha
i sigurni od sviju nereda,
čekajući blaženu nadu:
dolazak Spasitelja našega Isusa Krista.

Sklopi ruke. Narod zaključi molitvu poklikom:

Jer tvoje je kraljevstvo i slava i moć u vjekove!

Zatim nadbiskup raširenih ruku naglas govori:

Gospodine Isuse Kriste, ti si rekao svojim apostolima:
mir vam ostavljam, mir vam svoj dajem;
molimo, ne gledaj naše grijeha,
nego vjeru svoje Crkve;
daruj joj mir i jedinstvo
kako je volja tvoja.

Sklopi ruke:

Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova.

Narod odgovori:

Amen.

Nadbiskup, šireći ruke, doda:

Mir Gospodnji bio vazda s vama.

Narod odgovori:

I s duhom tvojim.

Zatim đakon doda:

Pružite mir jedni drugima.

I svi pružanjem ruke zasvjedoče jedni drugima mir i ljubav. Nadbiskup daje mir biskupima koncelebrantima te đakonima; zatim uzme hostiju i prelomi je nad pliticom, a djelić stavi u kalež tiho govoreći:

Ovo sjedinjenje Tijela i Krvi
Gospodina našega Isusa Krista
bilo nama pričesnicima za vječni život.

Za to vrijeme puk i zbor naizmjenice pjevaju pjesmu *Jaganjče Božji*:

Svi

1. Ja - ganj - će Bo - žji, ko - ji o - du - zi - maš
grije - he svi je - ta, smi - luj nam se.

2. Jaganjče Božji - Zbor

Svi

3. Ja - ganj - će Bo - žji, ko - ji o - du - zi - maš
grije - he svi je - ta, da - ruj nam mir.

Zatim nadbiskup sklopljenih ruku tiho govori:

Gospodine Isuse Kriste, Sine Boga živoga,
ti si po volji Očevoj,
uz sudjelovanje Duha Svetoga,
svojom smrću oživio svijet:
izbavi me ovim presvetim Tijelom i Krvlju svojom
od svih mojih opačina i svakoga zla;
daj da se uvijek držim tvojih zapovijedi,
i ne dopusti da se ikad odijelim od tebe.

Nadbiskup i svi koncelebranti zajedno pokleknu, a nadbiskup uzme hostiju, malo je podigne iznad plitice, te, licem prema narodu, naglas kaže:

Evo Jaganjca Božjeg,
evo onoga koji oduzima grijehe svijeta.
Blago onima koji su pozvani na gozbu Jaganjčevu.

I zajedno s narodom kaže:

**Gospodine, nisam dostojan da uniđeš pod krov moj,
nego samo reci riječ
i ozdravit će duša moja.**

Nakon što se pričestio, uzme pliticu ili ciborij te pođe k onima koji će se pričestiti.
Za vrijeme pričesti zbor, solisti i puk zajedno pjevaju:

VJEČNA JE LJUBAV NJEGOVA

Ant.

NA GOZBU KRALJA JAGANJCA

Na go-zbu Kra-lja Ja-ganj-ca, u bije-lom ru-hu i-di-mo

kroz mo-re pro-šav Cr-ve-no, Vla-da - ru Kri-stu pje-vaj- mo.

A - men.

<p>2. U svojoj divnoj ljubavi,
on pit nam daje svetu Krv,
ta ljubav tijelo njegovo
ko svećenik prikazuje.</p>	<p>3. Od krvi se na vratima
strahovit plaši anđeo,
put u moru se otvara,
dušmana vali gutaju.</p>
<p>4. Naš vazam odsad Isus je,
vazmeno naše Janje On,
i čistim ljudskim dušama
neokaljani, čisti kruh.</p>	<p>5. O rajska žrtvo istinska,
što pako si pokorila,
što pretrgla si smrtni vez
i dar života donijela!</p>
<p>6. Nadvladav pak'o slavno Krist
barjake svoje razvija,
raj otvara i povlači
ko sužnja kralja tminskoga!</p>	<p>7. Da budeš vazda, Isuse,
veselje naše uskršno,
preporođene izbavi
od grijeha smrti užasne.</p>
<p>8. Sva slava Ocu vječnomu
i uskrsnomu Sinu mu,
sa Tješiteljem Presvetim
u vječne vijeke vjekova. Amen.</p>	

EUHARISTIJO SVETA

Pripjev

Kri - ste, kad te bla - gu - je - mo, dije - lom
tvo - jim po - sta - je - mo. Kri - ste, spa - si nas!

Kad završi pričešćivanje puka, nadbiskup sa sjedišta pozove na molitvu:

Pomolimo se.

Svi zajedno neko vrijeme mole u šutnji.

Nadbiskup, raširenih ruku, nastavi:

Udijeli, molimo, Gospodine, našim dušama
obilnu milost vazmenog otajstva:
izveo si nas na put vječnog spasenja,
daj da budemo dostojni tvojih dobročinstava.
Po Kristu, Gospodinu našem.

Narod usklikne:

Amen.

ZAVRŠNI OBRED

Svi sjednu. Novozaređeni biskup stoji ispred oltara, dok mu pozdravnu riječ upućuju:

- **u ime biskupa:** *mons. Želimir Puljić*, zadarski nadbiskup, predsjednik HBK-a
- **u ime svećenika, đakona, redovnika i redovnica:** *preč. Ivan Lenić*, župnik i dekan (Slavonski Brod)
- **u ime vjernika laika Đakovačko-osječke nadbiskupije:** *gđa Margareta Bošnjaković* (Bapska)

TE DEUM

Nakon izrečenih čestitaka svi ustanu te iskažu hvalu Bogu pjevajući:

1. Te - be Bo - ga hva - li - mo, vjer - no i - spo-
 vječ-nog O - ca sla - vi - mo, slo - žnim gla - som
 2. Ke - ru - bi - ni smjer-no svi du - bo - ko se
 Se - ra - fi - ni slo - žno ti jed - nim gla - som

vije - da - mo,
 pje - va - mo. Na ne - be - sim an - đe -
 kla - nja - ju.
 pje - va - ju: Svet, svet, svet je Go - spod

li štu - ju te s ar - kan - đe - li.
 Bog, kralj pre - slav - ni pu - ka svog!

Novozaređeni biskup, u pratnji dvojice biskupa, prolazi katedralom i blagoslivlja sabranu zajednicu.

Slijedi riječ zahvale novozaređenoga biskupa Ivana.

BLAGOSLOV I OTPUST

Predsjedatelj stane ispred oltara okrenut narodu, a novozaređeni biskup ispred njega. Đakon pozove nazočne pjevajući:

Naklonite se za blagoslov.

Predsjedatelj, ruku ispruženih nad novozaređenim i narodom, izgovara riječi blagoslova:

Neka te Gospodin blagoslovi i neka te čuva.
Kao što te je postavio biskupom svome narodu,
tako neka te učini sretnim u ovome svijetu
i baštinikom vječne sreće.

Svi:

Amen.

Nadbiskup:

Dao Gospodin da svećenstvom i narodom,
što ga je on svojim milosnim pozivom sabrao,
dugo i sretno ravna
njegovo upravljanje i tvoje služenje.

Svi:

Amen.

Nadbiskup:

Poslušni božanskim opomenama,
umakli svakoj nedaći
i obilovali svakim dobrom;
vjerno poštujući tvoju službu –
uživali i spokojan mir na ovom svijetu
i zaslužili s tobom steći društvo nebesnika.

Svi:

Amen.

Nadbiskup:

I sve vas ovdje okupljene
blagoslovio svemogući Bog,
Otac ✠ i Sin ✠ i Duh ✠ Sveti.

Svi:

Amen.

Tada đakon, sklopljenih ruku, zapjeva:

Idite u miru. Aleluja, aleluja.

Svi:

Bogu hvala. Aleluja, aleluja.

Svi ostanu na svojim mjestima dok se pjeva pozdrav Domovini.

LIJEPA NAŠA DOMOVINO

1. Lije - pa na - ša do-mo-vi - no, oj ju - nač - ka
2. Te - ci, Dra - vo, Sa-vo te - ci, nit' ti Du - nav

ze-mljo mi - la, sta - re sla - ve dje-do-vi - no,
si - lu gu - bi! Si - nje mo - re svije-tu re - ci:

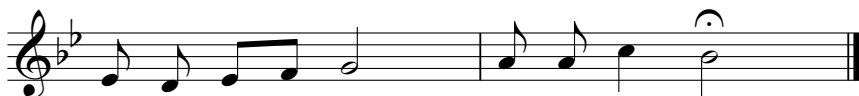
da bi va - zda sret-na bi - la! Mi - la ka - no
da svoj na - rod Hr-vat lju - bi: dok mu nji - ve

si nam slav - na, mi - la si nam ti je - di - na,
sun - ce gri - je, dok mu hra-šće bu - ra vi - je,

mi - la ku - da si nam rav - na
dok mu mr - tve gro - bak kri - je,

mi - la ku - da si pla - ni - na.
dok mu ži - vo sr - ce bi - je!

Nakon što predsjedatelj iskaže čast oltaru, procesija se iz svetišta uputi prema izlazu, a narod, prevođen zborom, iskazuje uskrсне pohvale Majci Gospodinovoj pjevajući:

KRALJICE NEBA, RADUJ SE

1. Kra - lji - ce ne - ba, ra - duj se, Kra-lji - ce
 2. Jer kog si do-stoj-na bi - la no - sit, jer kog si
 3. Us - kr-snu, ka-ko je re - ka - o, us - kr-snu
 4. Mo - li, mo - li Bo - ga za nas! Mo - li,

ne - ba ra - duj se! A - le - lu - ja,
 do-stoj-na bi - la no - sit.
 ka - ko je re - ka - o.
 mo - li Bo - ga za nas!

a - le - lu - ja, a - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

Pri izlasku iz katedrale svi će imati priliku uzeti spomen-sličice današnjega slavlja.

Po završetku misnoga slavlja, dopuste li to vremenske prilike, bilo bi lijepo da se hodočasnici malo zadrže u pjesmi i radosnom zajedništvu.

- Liturgijsko pjevanje predvode: katedralni i konkatedralni mješoviti zborovi,
Đakovo/Osijek
s pridruženim župnim zborovima
- Dirigent: m^o Ivan Andrić
- Orguljska pratnja: Dario Kustura
- Animator zajedničke pobožnosti: preč. Mato Gašparović
- Liturgijska asistencija: đakoni i bogoslovi Bogoslovnog sjemeništa
u Đakovu
- Ceremonijar – ravnatelj obreda: mons. Luka Strgar
- Uredio: dr. sc. Boris Vulić
- Unos notnih priloga: Bruno Diklić
- Grafička priprema i tisak: *Glas Slavonije* d. d., Osijek
- Motiv na naslovnici: Dobri Pastir, Ravenna, 5. st. (mozaik)
- Izdaje: Nadbiskupski ordinarijat Đakovo, 2019.

FRANCISCUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

disecto filio **Joanni Curiē**, presbytero archidieoecis Diacovenis. Oijjkenis, ibique hactenus Vicario Generali, nominato fluxisari eiusdem Sedis aiusque electo Episcopo titulari Tesenai, salutem et Apostolicam Benedictionem. In communione Christi in additione Nos, quibus Ecclesia universa dividitur est concedita, assilite succurimus iis Pastoribus animarum qui de pastoralibus necessitatibus a Nobis adiutores petunt, quo facilius munus eum exsequi valeant. Nunc deo inquisitum de Ecclesia Diacoveni. Oijjkeni cogitamus, cuius sacrorum Antistes, Venerabilis Pater Georgius Franci, popocit ut fluxisari sibi daretur. De te quidem, dilecte fili, cogitavimus qui suadeque diligenter prouideret operam navasti pastoralis et ingenium tuum in archidieoecesi tua confirmasti praesentim utpote professor educatorque, rector Seminarii Maioris et Vicarius Generalis. Nos audito consilio Congregationis pro Episcopis, Apostolica Nostra potestate te Episcopum nominamus titulo **Tesenem** aiusque fluxisariam archidieoecis Diacovenis. Oijjkenis, cum omnibus facultatibus obsequationibusque secundum normam Codicis iuris Canonici. Ut ordinationem episcopalem accipias a catholico Episcopo ubique extra Urbem, servatis liturgiis praescriptionibus, libenter tibi permittimus. Sed antea fidei profectione erit tibi facienda et fidelitatis iurandum in Nos et Nostris Successores dandum secundum Ecclesiae leges normae. Coniungat te cum Archiepiscopo Metropolitano tuo vinculum communionis et caritatis. Te denique, dilecte fili, adhortamur ut Beata Maria Virgine et sancto Joanne Apostolo intercedentibus, cum omni humilitate et manduetudine ac quotidiano diligenti ministerio multum in evangelizationis opus conferas, aerves unitatem Spiritus in vinculo pacis (cfr. Eph 4, 1-3), quibus augeatur gloria Dei et agmen christianorum. Datum Romae apud Petrum, die undecimo mensis Martii, anno Domini bis millesimo undeciesimo, Pontificatus Nostris sexto.

»Danas, dok stojim pred vama, u ovoj prigodi imenovanja na službu đakovačko-osječkoga pomoćnog biskupa, dolaze mi u srce riječi 139. psalma: *Gospodine, proničeš me svega i poznaješ. Znani su ti svi moji putovi* (usp. Ps 139,1.3). Osjećam svoje nedostatnosti! Hoću li znati *krijepiti umorne*, blizinom podizati *srca slomljena*? Ipak, sjetim se kako u euharistiji svakodnevno molimo: *Gospodine, nisam dostojan!* S tim stavom 'poniznoga pričesnika', što ga svakoga dana obnavljamo, stojim i danas pred novom službom u Crkvi koja mi se povjerava.«

(Iz zahvalne riječi mons. Ivana Čurića na dan imenovanja,
Đakovo, 11. ožujka 2019.)